

Ældste Dallin H. Oaks
De Tolv Apostles Kvorum

Præstedømmets nøgler og myndighed

Præstedømmets nøgler henvender sig til såvel kvinder som mænd, og præstedømmets ordinancer og præstedømmets myndighed angår kvinder såvel som mænd.

I.

Ved denne konference har vi set visse trofaste brødre blive afløst, og vi har opretholdt andre i deres kaldelse. I denne rotation, som vi kender så godt i Kirken, bliver vi ikke »degraderet«, når vi bliver afløst, og vi bliver ikke »forfremmet«, når vi bliver kaldet. Vi »degraderes eller forfremmes« ikke i Herrens tjeneste. Der er kun at gå »fremad eller tilbage«, og forskellen ligger i, hvordan vi tager imod og reagerer på vores afløsning og vores kaldelse. Jeg præsiderede engang ved afløsningen af en ung stavspræsident, der havde ydet en god indsats i ni år og nu fandt glæde ved sin afløsning og den nye kaldelse, han og hans hustru netop havde modtaget. De var blevet kaldet til at være ledere i børnehaveklassen i deres menighed. Kun i denne kirke ville dette anses for at være ligeså ærefuldt!

II.

Da Hjælpeforeningens hovedpræsident søster Linda K. Burton holdt tale ved Kvindekongressen i 2013, sagde

hun: »Vi håber at kunne *indgyde* et større ønske i hver eneste af os om at forstå præstedømmet bedre.«¹ Det behov gælder os alle, og jeg vil tage det op ved at tale om præstedømmets nøgler og myndighed. Eftersom disse emner er af lige stor betydning for mænd og kvinder, glæder det mig, at

disse taler transmitteres og trykkes til alle Kirkens medlemmer. Præstedømmets kraft velsigner os alle. Præstedømmets nøgler henvender sig til såvel kvinder som mænd, og præstedømmets ordinancer og præstedømmets myndighed angår kvinder såvel som mænd.

III.

Præsident Joseph F. Smith beskrev præstedømmet som »Guds magt, overdraget til menneskene, ved hvilket de kan virke [på jorden] ... til frelse for den menneskelige familie.«² Andre ledere har lært os, at præstedømmet »er den fuldendte kraft på denne jord. Det er den kraft, hvorved jorden blev skabt.«³ Skrifterne fortæller, at »det samme præstedømme, som fandtes i begyndelsen, skal også findes ved verdens ende« (Moses 6:7). Præstedømmet er således den kraft, ved hvilken vi opstår og drager videre til det evige liv.

Den forståelse, vi søger, begynder med en forståelse af præstedømmets nøgler. »Præstedømmets nøgler er den myndighed, som Gud har overdraget til præstedømme[bærere] til at lede, føre tilsyn med og styre anvendelsen af sit præstedømme på jorden.«⁴ Enhver handling eller ordinance i Kirken foretages direkte eller indirekte under bemyndigelse af en, der har nøgler til denne funktion. Som ældste M. Russell Ballard har forklaret: »De, der har præstedømmenøgler ... gør det bogstaveligt talt muligt for alle, der tjener eller arbejder trofast under deres vejledning, at udøve præstedømmemyndighed og have adgang til præstedømmets kraft.«⁵

Ved kontrollen med udøvelsen af præstedømmets myndighed er anvendelsen af præstedømmets nøgler både rummelig og begrænset. Den er rummelig, eftersom den gør det

præstedømmet. Det Første Præsidentskab og rådet for Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum, der præsiderer over Kirken, har bemyndigelse til at træffe mange beslutninger angående Kirkens retningslinjer og fremgangsmåder – anliggender som fx placeringen af kirkebygninger og alderen for at tjene på mission. Men selv om disse præsiderende myndigheder har og udøver alle de nøgler, der er uddelegeret til menneskene i denne uddeling, kan de ikke tillade sig at ændre på det guddommeligt forordnede mønster om, at kun mænd kan have embeder i præstedømmet.

IV.

Jeg er nu nået til emnet om præstedømmets myndighed. Jeg begynder med de tre netop omtalte principper: (1) præstedømmet er Guds kraft overdraget til menneskene, så de kan handle til frelse for den menneskelige familie, (2) præstedømmets myndighed er under ledelse af præstedømmebærere, der har præstedømmets nøgler, og (3) eftersom skrifterne fastslår, at »alle andre beføjelser og embeder i kirken er tillæg til dette (melkisedekske) præstedømme« (L&P 107:5), udføres alt, hvad der foretages under ledelse af disse præstedømmebærere, med præstedømmets myndighed.

Hvordan gælder det for kvinder? I en tale til Hjælpeforeningen har præsident Joseph Fielding Smith, daværende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, sagt dette: »Selv om søstre ikke har fået præstedømmet, da det ikke er blevet overdraget til dem, betyder det ikke, at Herren ikke har givet dem nogen myndighed ... En person kan få myndighed, mand eller kvinde, til at gøre visse ting i Kirken, som er bindende og absolut nødvendige for vores frelse, som fx den tjeneste, som vore søstre udfører i Herrens hus. De har

muligt, at præstedømmets myndighed og velsignelser er tilgængelige for alle Guds børn. Den er begrænset ved at forordne, hvem der får præstedømmets myndighed, hvem der kan besidde præstedømmets embeder, og hvordan dets rettigheder og kraft skal overdrages. Eksempelvis kan en person, der bærer præstedømmet, ikke overdrage sit embede eller sin myndighed til en anden, medmindre det er godkendt af en, der har nøglerne. Uden den bemyndigelse er ordinationen ugyldig. Det forklarer, hvorfor en præstedømmebærer – uanset embede – ikke kan ordinere en i familien eller forrette nadveren i sit eget hjem uden bemyndigelse fra den, der besidder de rette nøgler.

Bortset fra den hellige tjeneste, som søstre udfører i templet under de nøgler, tempelpræsidenten har, og som jeg efterfølgende vil beskrive, kan kun en person, der besidder et præstedømmeembede, virke i en præstedømmeordination. Og alle bemyndigede

præstedømmeordinancer registreres i Kirkens optegnelser.

I sidste instans indehaves alle præstedømmebærere af Herren Jesus Kristus, hvis præstedømme det er. Det er ham, der afgør, hvilke nøgler der uddelegeres til menneskene, og hvordan disse nøgler skal anvendes. Vi tager det som en selvfølge, at alle præstedømmets nøgler blev overdraget til Joseph Smith i templet i Kirtland, men skriften fastslår, at alt, hvad der blev overdraget, var »nøglerne til denne uddeling« (L&P 110:16). Ved en generalkonference for mange år siden mindede præsident Spencer W. Kimball os om, at der er andre præstedømmebærere, som ingen mennesker på jorden har fået overdraget, herunder skabelsens og opstandelsens nøgler.⁶

Den hellige natur i de begrænsninger, der lægges på udøvelsen af præstedømmets nøgler, forklarer en væsentlig forskel på beslutninger i Kirkens administrative anliggender og beslutninger, der påvirker

fået overdraget myndighed til at udføre nogle storslåede og vidunderlige ting, hellige for Herren og præcis lige så bindende som de velsignelser, som de mænd, der har præstedømmet, giver.»⁷

I denne betydningsfulde tale sagde præsident Smith igen og igen, at kvinder har fået myndighed. Til kvinderne sagde han: »I kan tale med myndighed, fordi Herren har givet jer myndighed.« Han sagde også, at Hjælpeforeningen »har fået magt og myndighed til at udføre ganske mange ting. Det værk, de udfører, udføres med guddommelig myndighed.« Og selvfølgelig udføres tjenesten i Kirken af kvinder og mænd, hvad enten det er i templet eller i menigheder og grene, under ledelse af dem, der har præstedømmets nøgler. Nu hvor vi taler om Hjælpeforeningen, har præsident Smith således forklaret: »[Herren] har givet dem denne storslåede organisation, hvor de har myndighed til at tjene under biskoppens ledelse og ... varetage både vores folks timelige og åndelige interesser.«⁸

Derfor er det så sandt, som det er sagt, at Hjælpeforeningen ikke blot er en klasse for kvinder, men noget de tilhører – et guddommeligt forordnet tillæg til præstedømmet.⁹

Vi er ikke vant til at tale om kvinder, der har præstedømmets myndighed i deres kirkekaldelse, men hvilken anden myndighed kan det være? Når en kvinde – ung eller gammel – indsættes til at forkynde evangeliet som fuldtidsmissionær, får hun præstedømmets myndighed til at udføre en funktion i præstedømmet. Det samme gør sig gældende, når en kvinde indsættes til at virke som leder eller lærer i en organisation i Kirken under ledelse af en, der har præstedømmenøglerne. Enhver, der fungerer i et embede eller en kaldelse, som de får af en, der har præstedømmets nøgler, udøver

præstedømmets myndighed ved at udføre sine pligter.

Enhver, der udøver præstedømmets myndighed, bør glemme deres rettigheder og koncentrere sig om deres ansvar. Det er et princip, der generelt er behov for i samfundet. Den berømte russiske forfatter Aleksandr Solsjenitsyn citeres for at have sagt: »Det er nu på tide, at man ... ikke så meget kæmper for menneskeret som for menneskepligt.«¹⁰ Sidste dages hellige forstår, at det ikke er et spørgsmål om at sikre sig rettigheder for at gøre sig fortjent til ophøjelse, men et spørgsmål om at opfylde ansvar.

V.

Herren har forordnet, at kun mænd kan ordineres til embeder i præstedømmet. Men som adskillige kirkeledere har understreget, er mænd ikke »præstedømmet«.¹¹ Mænd har præstedømmet med en hellig pligt til at anvende det til velsignelse for alle Guds børn.

Den største kraft, Gud har givet sine sønner, kan ikke udøves uden partnerskab med en af hans døtre, for Gud har kun givet sine døtre kraften »til at kunne skabe legemer ... så Guds hensigter og den store plan kan virkeliggøres«.¹² Det er præsident J. Reuben Clarks ord.

Han fortsatte: »Det er der, vore hustruer og vore mødre hører hjemme i den evige plan. De bærer ikke præstedømmet, de bebyrdes ikke med at udføre præstedømmets pligter og funktioner, ej heller tynges de med dets ansvar. De opbygger og organiserer under dets kraft og tager del i dets velsignelser, besidder den fuldstændige kraft i præstedømmet og har en funktion, de er blevet kaldet til på samme guddommelige vis, og som er ligeså vigtig i evigheden på sit sted som selve præstedømmet.«¹³

Med disse inspirerede ord talte præsident Clark om familien. Som der står i familieproklamationen præsiderer faderen over familien, han og moderen har særskilte ansvarsområder, men de er »forpligtet til at hjælpe hinanden som jævnbyrdige partnere«.¹⁴ Nogle år inden familieproklamationen

NOTER

1. Linda K. Burton, »Priesthood: A Sacred Trust to Be Used for the Benefit of Men, Women, and Children«, tale ved Brigham Young University Women's Conference, 3. maj 2013, s. 1; ce.byu.edu/cw/womensconference/transcripts.php.
2. Joseph F. Smith, *Evangeliske lærdomme*, 1980, s. 116.
3. Boyd K. Packer, »Præstedømmets kraft i hjemmets«, verdensomspændende oplæringsmøde for ledere, feb. 2012; lds.org/broadcasts; se også James E. Faust, »Præstedømmets magt«, *Stjernen*, juli 1997, s. 41–43.
4. *Håndbog 2: Forvaltning af Kirken*, 2010, 2.1.1.
5. M. Russell Ballard, »Mænd og kvinder i Herrens værk«, *Liahona*, april 2014, s. 48; se også *Døtre i mit rige: Hjelpeforeningens historie og virke*, 2011, s. 138.
6. Se Spencer W. Kimball, »Vor store mulighed«, *Den danske Stjerne*, okt. 1977, s. 48.
7. Joseph Fielding Smith, »Relief Society – An Aid to the Priesthood«, *Relief Society Magazine*, jan. 1959, s. 4.
8. Joseph Fielding Smith, »Relief Society – An Aid to the Priesthood«, s. 4, 5; se også *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Fielding Smith*, 2013, s. 302.
9. Se Boyd K. Packer, »Hjelpeforeningen«, *Stjernen*, juli 1998, s. 76; se også *Døtre i mit rige*, s. 138.
10. Aleksandr Solsjenitsyn, »A World Split Apart« translokationstale på Harvard University, 8. juni 1978; se også Patricia T. Holland, »En kvindes syn på præstedømmets«, *Stjernen*, juni 1980, s. 26; Dallin H. Oaks, »Rights and Responsibilities«, *Mercer Law Review*, vol. 36, nr. 2 (vinter 1985), s. 427–442.
11. Se James E. Faust, »I kommer alle direkte fra Himlen«, *Liahona*, nov. 2002, s. 113; M. Russell Ballard, »Dette er min gerning og herlighed«, *Liahona*, maj 2013, s. 19; Dallin H. Oaks, »Præstedømmemyndighed i familien og i Kirken«, *Liahona*, nov. 2005, s. 26. Vi siger sommetider, at Hjelpeforeningen er »partner med præstedømmet«. Det ville være mere præcist at sige, at Hjelpeforeningen og Kirkens kvinder i Herrens værk er »partnere med præstedømmebærere«.
12. J. Reuben Clark jun., »Our Wives and Our Mothers in the Eternal Plan«, *Relief Society Magazine*, dec. 1946, s. 800.
13. J. Reuben Clark jun., »Our Wives and Our Mothers«, s. 801.
14. »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
15. Spencer W. Kimball, »Søstrenes privilegier og ansvar«, *Den danske Stjerne*, apr. 1979, s. 169.
16. M. Russell Ballard, *Liahona*, apr. 2014, s. 48; se også Sheri L. Dew, *Women and the Priesthood*, 2013, især kapitel 6, som på værdifuld vis uddyber de her nævnte læresætninger.

fremkom præsident Spencer W. Kimball med denne inspirerede forklaring: »Når vi taler om ægteskabet som et partnerskab, så lad os tale om ægteskabet som et *fuldgyldigt* partnerskab. Vi ønsker ikke, at vore SDH-kvinder er *tause* partnere eller *begrænsede* partnere i denne evige opgave! Vi beder jer være en *ydende og fuldgyldig* partner.«¹⁵

I Guds øjne, uanset om det er i Kirken eller i familien, er kvinder og mænd ligeværdige, men med forskellige ansvarsområder.

Jeg afslutter med nogle sandheder om præstedømmets velsignelser. I modsætning til præstedømmets nøgler og ordinationer er præstedømmets velsignelser tilgængelige for kvinder og for mænd på samme betingelser. Helligåndsgaven og templets velsignelser er velkendte eksempler på denne sandhed.

I sin indsigtfulde tale ved uddannelsesugen på BYU sidste år udtalte ældste M. Russell Ballard disse ord:

»Vores kirkes lære placerer kvinder som ligeværdige og dog anderledes end mænd. Gud anser ikke noget køn som bedre eller vigtigere end det andet ...

Når mænd og kvinder tager til templet, begaves de begge med den samme kraft, som er præstedømmets kraft ... Adgang til præstedømmets kraft og velsignelser er tilgængelig for alle Guds børn.«¹⁶

Jeg bærer vidnesbyrd om Guds præstedømmes kraft og velsignelser, som i samme grad er tilgængelige for hans sønner og døtre. Jeg bærer vidnesbyrd om præstedømmets myndighed, som virker overalt i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges embeder og aktiviteter. Jeg bærer vidnesbyrd om præstedømmenøglernes guddommeligt ledet virke, som vores profet og præsident Thomas S. Monson besidder og udøver i deres fylde. Til sidst og allervigtigst bærer jeg vidnesbyrd om vor Herre og Frelser, Jesus Kristus, hvis præstedømme det er, og hvis tjenere vi er. I Jesu Kristi navn. Amen. ■